

F. t. l. om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

vidt sparekasser og andelskasser kan udstede udbyttegivende gældsbreve og/eller konvertible gældsbreve, og med hvilken majoritet og under iagttagelse af hvilke formkrav det i givet fald kan ske, som udgangspunkt bero på en fortolkning af den enkelte sparekasses henholdsvis andelskasses vedtægter.

Danmarks Skibskredit er et aktieselskab (Danmarks Skibskredit A/S), der med mindre andet fremgår af skibsfinansieringsinstitutloven, er omfattet af de samme regler om udbyttegivende gældsbreve og konvertible gældsbreve, som dem der gælder for pengeinstitutter, der er organiseret som aktieselskaber.

Til § 11

Staten har indgået aftale med en finansiel rådgiver, der skal bistå staten dels med udviklingen af modellen for tilførslen af hybrid kernekapital, dels med behandlingen af de enkelte ansøgninger om kapitalindskud. I aftalen er der to vilkår, der vurderes at kræve bevillingsmæssig hjemmel, da de i forhold til budget- og bevillingsreglerne ikke kan anses som sædvanlige, hvorfor aftalen er indgået med forbehold for, at der opnås den nødvendige hjemmel, og under forudsætning af at staten vil søge at opnå denne hjemmel i forbindelse med fremsættelsen af lovforslag om statslige kapitalindskud for Folketinget. Det bemærkes, at selv om de to vilkår må anses for usædvanlige i forhold til statens budget- og bevillingsregler, må begge anses som sædvanlige i kontrakter med internationale finansielle rådgivere, og staten har tidligere accepteret lignende vilkår.

Det første vilkår er, at staten forpligter sig til at skadesløsholde den finansielle rådgiver og dens medarbejdere for alle krav rejst mod den finansielle rådgiver og dens medarbejdere af tredjepart i forbindelse med de konkrete kapitalindskud samt deres eventuelle udgifter i forbindelse med eventuelle erstatningssager eller trusler om sådanne, med mindre den finansielle rådgiver og/eller dens medarbejdere har handlet uagtsomt eller forsætligt.

Statens forpligtelse efter den nævnte aftale til at holde den finansielle rådgiver og dens medarbejdere skadesløs gælder kun, hvis den finansielle rådgiver påføres udgifter, der ikke dækkes af dens forsikringer.

Den omstændighed, at forpligtelsen ikke gælder, hvis den finansielle rådgiver eller dens medarbejdere har handlet uagtsomt eller forsætligt, må endvidere i praksis antages at føre til, at staten alene vil skulle holde den finansielle rådgiver mv. skadesløs i sager, hvor den finansielle rådgiver mv. påføres udgifter, selv om sædvanlige professionelle standarder på området har været fulgt. Det kan f.eks. dreje sig om grundløse

søgsmål, hvor der kan være udgifter forbundet med at afværge sagen, eksempelvis advokatombudsninger. Det kan herudover ikke udelukkes, at der kan blive rejst erstatningssager, som skal behandles efter lovgivningen i et land, der giver mulighed for at dømme en finansiel rådgiver mv. til at betale et beløb, selv om rådgiveren mv. har handlet i overensstemmelse med sædvanlige professionelle standarder, og i givet fald vil statens forpligtelse også omfatte et sådant beløb samt omkostningerne vedrørende den pågældende sag.

Det andet vilkår er, at staten for det tilfælde, at den finansielle rådgiver ikke modtager honorarer knyttet til de enkelte statslige kapitalindskud, i god tro kan forhandle med den finansielle rådgiver om et honorar for den ydede rådgivning, der skal afspejle det honorar, som den finansielle rådgiver normalt modtager for at rådgive om transaktioner i den størrelsesorden, der er tale om.

Denne bestemmelse i aftalen med den finansielle rådgiver skal ses på baggrund af, at det er normal praksis, at størstedelen af honoraret til finansiel rådgivning er knyttet til gennemførelsen og størrelsen af transaktioner, og at den finansielle rådgiver har ønsket at beskytte sig mod f.eks. en situation, hvor de yder al den rådgivning, der er nødvendig for, at staten kan indgå aftalerne om kapitalindskud, men af staten opsiges umiddelbart før selve transaktionernes gennemførelse. Lignende bestemmelser har indgået i andre af statens aftaler om finansiel rådgivning med henblik på gennemførelsen af en transaktion, men statens potentielle forpligtelse vurderes i den konkrete sag at være af et sådant omfang, at det er nødvendigt at opnå særskilt bevillingsmæssig hjemmel.

Det bemærkes, at det af § 8, stk. 8, fremgår, at de kreditinstitutter, der modtager statslige kapitalindskud, vil skulle dække statens udgifter til bl.a. finansiel rådgivning, og at det på den baggrund ikke forventes, at der vil opstå en situation, hvor staten er forpligtet til i god tro at forhandle honoraret med den finansielle rådgiver.

Til § 12

Det fremgår af § 12, at Økonomi- og Erhvervsministeriet fører tilsyn med, at kreditinstitutterne overholder vilkårene for kapitalindskuddet. Dele af tilsynet vil i praksis blive varetaget af Finanstilsynet, ligesom dele af tilsynet vil blive varetaget af Økonomistyrelsen. Der vil blive indgået en administrationsaftale med Økonomistyrelsen, der vil få til opgave løbende at administrere ordningen.